

POZNÁMKY K 60. VÝROČÍ ZDRAVOTNICKÉ ŠKOLY

Každá škola je svým způsobem jedinečná, někdy i výjimečná. Je to vždy živý organizmus, který tvoří v čase se proměňující společenství lidských bytostí setkávajících se v podivuhodné logice času; v pozoruhodném fenoménu, v němž dobrá škola propojuje přítomné s budoucností. Vždy zde musí jít o vyváženost, uměřenost, ... projít kompromisem mezi autoritou a demokratiem, mezi dobrou vzdělávací službou a nepřijatelnou servilitou. Škola jako dílna lidství a lidskosti, škola jako místo náročné, avšak tvořivé odbornosti, škola jako otevřené vzdělanostní centrum, jako místo s plně využitým odborným a lidským potenciálem, škola jako místo důvěry mezi všemi zaměstnanci, pedagogy zvláště, jako místo důvěry mezi žáky/studenty a pedagogy; důvěra mezi rodiči/veřejností a školou musí být podložena kvalitní, formálně přesnou, ale především obsahově přínosnou prací. Předpoklady a cíle, které potřebují k realizaci velké časové plátno s trpělivým, jasným postupem při neuvadající ochotě učit se, abych mohl učit, vstřebávat budoucí přítomnost, protože mládí je v přítomnosti časem budoucím.

Zdravotnická škola je vzdělávací institucí, kterou studovali a nadále by měli studovat – ať již jde o její střední školu nebo o vyšší odbornou školu – především ti, kteří v sobě nalézají velikou odvahu k pomoci bližnímu, který se ocitá v opravdové nouzi, jeho zdraví je ohroženo, jeho radost z daru života otřesena. V údělu pomáhat takovému člověku je skryta pokora, nezištnost, sdílení a ovšem služba v onom výsostném, humanitou prodchnutém smyslu slova. Žáci a studenti zdravotnické školy se vždy připravovali a připravují na profese nelehké, vyžadující trpělivost, empatii, ... v ohodnocení často nedocenené, které ale mohou být nalezením smyslu života. Toto jsou některé „erbovní“, totiž jedinečné znaky této školy, ovšem kromě specifík praktické výuky, která se nikdy nemohla obejít bez spolupráce se zdravotnickými zařízeními, bez spolupráce se sociálními partnery.

Příbramská zdravotnická škola sídlí v budově, která byla dostavěna v roce 1882 v historizujícím slohu, je z doby významného rozkvětu Příbrami, kdy se toto nevelké hornické město pod vedením purkmistra Karla Haila pyšnilo přívskem „Podbrské Atény“. Budova se stala sídlem reálného gymnázia a dedikace, jež dnes působí poněkud pateticky – MLÁDEŽI STUDUJÍCÍ, NADĚJI VLASTI VYSTAVĚLA A VĚNUJE OBEC KRÁL. HOR. MĚSTA PŘÍBRAM I, A = MDCCCLXXXII ZA PURKMISTRA KARLA HAILA - je svědectvím toho, jaký význam tehdejší příbramské zastupitelstvo vzdělání přikládalo.

Je zde zřetelný vlastenecký i patriotský náboj, protože na konci 19. stol. je český národ stále ne zcela samostatný a obrozené ideály v této době docházejí postupně svého naplnění; péče o vzdělanost, duchovní úroveň národa, kterou je potřeba neustále povznášet, zde vrcholí.

Gymnázium zde bylo do roku 1949 – a byť jen zmínkou – nemohu z této doby nevzpomenout tragických událostí z června 1942, kdy byli v době tzv. heydrichiády popraveni tehdejší ředitel PhDr. Josef Lukeš a student Antonín Stočes. Ve škole je jejich statečnost, s níž unesli svůj lidský úděl, připomenuta pamětními deskami i mravním zastavením na odpočívadle hlavního schodiště, kde promlouvá přes hranici času úryvkem básně Antonín Stočes.

V letech 1949 – 1953 byla v budově tzv. sociální škola a následně, tedy od roku 1953, zde začala vzdělávat své studenty zdravotnická škola. Nejdříve byla typickou střední odbornou školou zaměřenou na výchovu středního zdravotnického personálu zabezpečujícího ve zdravotnických zařízeních ošetřování nemocných; absolventkami školy, absolvent byl vzácnou výjimkou, byly především všeobecné zdravotní sestry.

Velké změny v nabídce studia nastaly od poloviny 90. let minulého století (1.9.1994), vedle střední zdravotnické školy zde byla zřízena vyšší odborná škola zdravotnická pro absolventy maturitních studijních programů, v její nabídce byly studijní obory Diplomovaná všeobecná sestra, Diplomovaná dětská sestra, Diplomovaný fyzioterapeut, Diplomovaný zdravotnický záchranář a Diplomovaný asistent hygienické služby. V letech 2003 – 2006 došlo administrativními rozhodnutími Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva školství k převedení řady těchto studijních programů na akademickou půdu vysokých škol.

V současné době lze na příbramské zdravotnické škole studovat v pěti oborech vzdělání, z nichž tři maturitní jsou poskytovány školou střední - Zdravotnický asistent, Zdravotnické lyceum, Masér sportovní a rekondiční a dva zakončené absolutoriem pro absolventy maturitních oborů vzdělává vyšší odborná škola zdravotnická - Diplomovaná všeobecná sestra a Diplomovaný zdravotnický záchranář.

Absolventi vyšší odborné školy zdravotnické ukončují své studium absolutoriem a je jim přiznáván titul „Diplomovaný specialista“ ve zkratce „DiS.“ Velmi důležitým svědectvím o smysluplnosti tohoto studia je fakt, že velká většina absolventů vyšší odborné školy zdravotnické, nejméně 90%, se po ukončení studia realizuje ve zdravotnictví; odcházejí pracovat do zdravotnických zařízení nebo se dále vzdělávají pro výkon kvalifikovanější zdravotnické práce.

Součástí školy je také domov mládeže, dokončený v roce 1990, ve kterém může být a je ubytováno 84 studentů. Přestože je tato přístavba poněkud nešetrným zásahem do celkové architektonické kompozice školy, velmi dobře slouží svému účelu; vybavením a hygienickými parametry patří do tzv. první kategorie a za zmínku stojí také to, že od roku 2009 jsou všechny ubytovací buňky vybaveny možností připojení na internet.

K pohodovému každodennímu provozu školy přispívá také školní jídelna, která je součástí školy od druhé poloviny čtyřicátých let. Pro žáky, studenty i zaměstnance je pak příjemné to, že vše je pod jednou střechou – všechny části školy jsou dostupné, aniž by byl opuštěn interiér budovy.

Škola si v čase své existence vytvořila pevné místo v povědomí města Příbram i v širokém regionu; utvářela se povětšinou pod prozíravým a smysluplným vedením ředitelů, kteří byli odborně na výši, měli jasnou vizi o vývoji, kvalitě i poslání této instituce a prokázali v složitých, ba těžkých společenských situacích kvalitu lidskou, totiž morální a charakterovou. Dále jsou uvedeni všichni ředitelé příbramské zdravotnické školy, datace v závorce uvádí dobu, po kterou stáli v čele školy.

František Kuchař (1953 – 1969), vyučoval dějepis, německý jazyk a tělesnou výchovu. Byl člověkem, který se těšil, jak dosvědčují pamětníci, obecné vážnosti, školu provedl historicky mimořádně obtížnými údobími. Využil prostory školy k zřízení dalších potřebných učeben.

Se školou je ovšem spojen nepoměrně dříve, v letech 1942 – 1945 byl pověřen správou školy, od roku 1945 pak byl ustanoven ředitelem (gymnázium, pak sociální škola – viz výše).

Karel Eisenreich (1969 – 1976), vyučoval latinský jazyk a občanskou nauku, studenti ho vnímali jako učitele náročného, ale spravedlivého. Také on obstál v nelehké době, provedl školu obdobím nejtěžší normalizace. Zasloužil se o zvelebení odborných učeben.

Marie Čiháková (1976 – 1987), vyučovala matematiku, zasloužila se o zahájení přístavby domova mládeže a o otevření dvouletého nástavbového pomaturitního studia (pomaturitní kvalifikační studium – rehabilitační pracovník).

PhDr. Josef Brodničec (1987 – 2007), vyučoval a vyučuje, jako důchodce škole dosud vypomáhá, dějepis, základy společenských věd, občanskou nauku, ruský jazyk a německý jazyk. Jeho největší zásluhou je zřízení vyšší odborné školy zdravotnické jako součástí školy, pěstování tohoto vzdělávacího segmentu (viz výše, počet a pestrost oborů vyšší školy) a hledání spolupráce s vysokými školami zdravotnického zaměření. V době, kdy stál v čele školy, se tato značně proměnila i vybavením, byl předán k užívání domov mládeže, ve škole byly modernizovány učebny, zvláště odborné.

Mgr. Václav Kočovský (2007 – dosud), vyučuje český jazyk a literaturu. Usiluje o to, aby navázal na dobré tradice školy; jeho cílem je utvářet školu jako otevřené dobře vybavené vzdělávací centrum příbramského regionu, spolehlivě a smysluplně propojené s životem, sociálními partnery, ... Škola, dle jeho názoru, má být místem kolegiality, dobré vůle a soustředěné výpravy za poznáním.

Dále jsou vzpomenu ti interní učitelé, z nichž mnozí zasvětili této škole svůj profesní život, jejichž věrnost této škole je časově nejdelší a kvalita jejich pedagogické práce je přitom nezpochybnitelná. Datace v závorce vymezuje dobu, po kterou ve zdravotnické škole působili, někteří pak působí dosud. Ze současných pedagogů jsou jmenováni ti, kteří ve zdravotnické škole působí již nejméně 30 let, tedy polovinu doby existence zdravotnické školy.

Mgr. Václav Blažek (1961 – 2012), vyučoval matematiku a fyziku. Ředitel školy mu u příležitosti Dne učitelů v r. 2012 předal Plaketu J. Á. Komenského za celoživotní pedagogickou práci.

Anna Dušková (1972 – 2009), odborná učitelka, vyučovala péči o nemocné a ošetřování nemocných, byla učitelkou odborné praxe.

Jindřiška Dvořáková (1961-1996), odborná učitelka, vyučovala péči o nemocné a ošetřování nemocných.

Alena Hasilová (1962-1998), odborná učitelka, vyučovala péči o nemocné a ošetřování nemocných.

Jaroslava Křivánková (1959 – 2011), odborná učitelka, vyučovala péči o nemocné a ošetřování nemocných, byla vedoucí učitelkou, později učitelkou odborné praxe. Ředitel školy jí u příležitosti Dne učitelů v r. 2012 předal Plaketu J. Á. Komenského za celoživotní pedagogickou práci.

Miloslava Plačková (1962-1982, 1987-2004), vyučovala psychologii a péči o nemocné. V letech 1987 – 1991 působila ve funkci zástupkyně ředitele školy.

Irena Rybková – Kadeřábková (1958 – 1996), vyučovala český jazyk a literaturu.

Eliška Řondíková (1971 – 2012), odborná učitelka, vyučovala péči o nemocné a ošetřování nemocných, byla učitelkou odborné praxe. Ředitel školy jí u příležitosti ukončení aktivní pedagogické činnosti (30.6.2012) předal Plaketu J. Á. Komenského za celoživotní pedagogickou práci.

Helena Strnadová (1962-2000), odborná učitelka, vyučovala péči o nemocné a ošetřování nemocných.

Marie Zavadská (1968-2002), odborná učitelka, vyučovala péči o nemocné a ošetřování nemocných.

PhDr. Věra Kaiferová (1974 – dosud), odborná učitelka, vyučuje péči o nemocné a ošetřování nemocných – od školního roku 2012-2013 vypomáhá škole jako důchodce. Do 30.6.2012 byla vedoucí učitelkou oboru vzdělání Zdravotnický asistent. Ředitel školy jí 30.6.2012 předal Plaketu J. Á. Komenského za pedagogickou práci.

Mgr. Eva Lehocká (1979 – dosud), vyučuje především tělesnou výchovu, její aprobační je ruský jazyk – tělesná výchova; byla koordinátorkou tvorby školních vzdělávacích programů, v současné době koordinuje praktickou realizaci těchto programů.

PhDr. Dagmar Kalátová, Ph.D. (1980 – dosud), odborná učitelka, vyučovala péči o nemocné a ošetřování nemocných, byla učitelkou odborné praxe. Od r. 1991 působí ve funkci zástupkyně ředitele školy, současně je, od srpna roku 2011, vedoucí učitelkou oboru vzdělání Diplomovaná všeobecná sestra.

PaedDr. Hana Blázová (1982 – dosud), vyučovala ruský jazyk, dějepis, občanskou nauku, v současnosti vyučuje anglický jazyk.

Mgr. Alena Šedivá (1983 – dosud), odborná učitelka, vyučuje péči o nemocné a ošetřování nemocných, je vedoucí učitelkou oboru vzdělání Diplomovaný zdravotnický záchranář.

...

Externími učiteli školy byli nejčastěji lékaři příbramské nemocnice, což trvá dosud a k nim v souvislosti s procesem společenských změn přibyli někteří privatizovaní lékaři a také primář a lékaři příbramské záchranky. Je velmi obtížné jmenovat a neopomenout; z externích učitelů – osobností – vesměs primářů - jsou v šedesátileté historii školy nesmazatelně zapsáni: MUDr. Václav Trnka, MUDr. František Kadeřábek, MUDr. František Trefný, MUDr. Miroslav Kosek, MUDr. Jiří Lisický, MUDr. Karel Šedivý, MUDr. Petr Svoboda, MUDr. Luděk Baumruk, MUDr. Čestmír Kalík, ...

Jsou-li vytvořeny tradice – na dobré je třeba navazovat či je pěstovat a uchovávat, protože jsou prospěšné, ověřené, nepostradatelné. Jsou vize, za kterými je dobré jít, protože lidský rod motivují, posouvají, včleňují do kolozpěvu laskavých lidských srdcí. Jsou spolupráce, které je potřeba pěstovat, protože prokázaly nepostradatelnost a schopnost reagovat na potřeby současného života, ze kterého se ale neztratil hluboký duchovní rozměr, nesou v sobě tvůrčí činnost, která vstupuje v logiku nadčasové smysluplnosti.

Spolupráce mezi příbramskou nemocnicí a zdravotnickou školou je nepostradatelnou tradicí a dobrá vize školy se bez této tradiční spolupráce neobejde.

Pro žáky a studenty školy je totiž trvale velmi důležitou součástí výuky praxe, která je realizována v řadě zdravotnických, často i mimopříbramských pracovišť. Největším sociálním partnerem praktické výuky je ale po celou dobu existence zdravotnické školy příbramská nemocnice. Nemohu při této příležitosti nepřipomenout to, že spolupráce s nemocnicí je na výborné úrovni; společná hledání řešení v případě problémů, pochopení vedení nemocnice i vedení jednotlivých oddělení pro specifika praktické výuky střední i vyšší školy, ... škola se snaží reagovat na požadavky nemocnice. Vedení nemocnice se zúčastňuje dnů otevřených dveří školy, slavnostních vyřazování našich žáků a studentů; nemohu zde vyjmenovat vše, ale tuto vzájemnou spolupráci považuji za příklad dobré praxe.

Nic v tomto světě není dokonalé. K tomuto poznatku dospívá člověk zpravidla již ve velmi raném věku. Zdravotnická škola v Příbrami není dokonalá, ale troufám si říci, máje přítom na mysli i to, jak cenné a vstřícné má sociální partnery (Středočeský kraj jako zřizovatel, Město Příbram jako vlastník nemovitého majetku školy, Nemocnice Příbram, a.s. jako nejvýznamnější místo výkonu praxe našich žáků a studentů, ...), nespouštěje přítom ze zřetele nesmlouvavý kriticismus, že ve své dnes již šedesátileté historii vždy byla a je i v současnosti školou velmi dobrou.

Příbram, leden 2012

Václav Kočovský, v. r.
ředitel školy